

För att studera verkan av inneslutna explosioner har en experimentserie om 14 skott företagits i en sk provbänk. I denna betongkonstruktion monterades en alternativt två armerade betongväggar och experimenten utfördes med en respektive två volymer. Sprängkammarens volym var 3,75 m³ och det yttre rummet hade volymen 3,6 m³. Proven utfördes i halvskala jämfört med dimensionerna hos ett vanligt bostadshus.

Såväl kontaktverkande som fritt upphängd laddning användes. Explosivämnet utgjordes i samtliga fall av sprängdeg NN NSP71 med laddningsvikterna 200, 500 resp 800 g. Tryck- och rörelseförlopp registrerades. Försöken filmades framifrån ochh från sidan.

Data från experimenten användes som indata i datorprogrammet PROMIX.

Simuleringarna resulterade bland annat i värden på gastrycket i detonationsrummet och väggelementens/betongplattornas maximala hastighet vid detonationen.

De uppmätta gastrycken uppvisade skillnader på upp till drygt 40% mellan de två givarna i sprängkammaren, medan tryckregistreringarna för de två givarna i det yttre rummet följdes åt oberoende av laddningsvikt. Beräkningarna med PROMIX resulterade i högre tryck, vid kontaktverkan betydligt högre, än de vid experimenten uppmätta. Hastighetsregistreringarna var svårtolkade. De med hjälp av filmerna erhållna plathastigheterna låg i ungefär samma storleksordning som de i PROMIX beräknade. Experiment med motsvarande försöksuppställningar resulterade i jämförbara men ej lika tryckregistreringar. Plattorna tycktes spricka upp i kuvertform med skydd sikt försvårade bedömningen av brottmoden från filmen.